

ภูเขากับต้นไม้

มีริจายลดหนังสือฟ้า และปัดันได้คันหนึ่งอยู่เป็นเพื่อนกัน ภูเขาเป็นที่ยศรากรให้กับต้นไม้และต้นไม้ก็ยิ่งรักยึดหน้าดินของภูเขาไม่ให้ถูกกัดเซาะ ทุกวันทั้งสองอยู่ด้วยกัน เล่นสนุกด้วยกันฟังพากันและกัน ทั้ง ภูเขาและต้นไม้มีความสุขมาก วันหนึ่งภูเขาและต้นไม้ได้รู้จักกับพระอาทิตย์ทุกๆเช้าหลังจากนั้น พระอาทิตย์จะมาให้ความรักความอบอุ่นแก่ต้นไม้และช่วยต้นไม้ปรุงอาหาร ทุก ๆ เย็น ก่อนที่พระอาทิตย์จะลับขอบฟ้า ก็จะแวะทักทายภูเขาด้วยความรัก ความห่วงใย พร้อมทั้งทอแสง สีทองสดใสให้ภูเขาได้เบิกบาน นานวันเข้าทั้งภูเขาและต้นไม้ต่างหลงรักพระอาทิตย์และอยากได้พระอาทิตย์มาครอบครองไว้เพียงคนเดียว ต้นไม้จึงบอกความรู้สึกตนเองกับภูเขาว่า "ฉันรักพระอาทิตย์และอยากให้พระอาทิตย์อยู่กับฉันตลอดไป"แต่ต้นไม้ไม่รู้หรือว่าภูเขารักพระอาทิตย์และอยากให้พระอาทิตย์มาอยู่ด้วยทุกวันเช่นกัน วันหนึ่งมีนกตัวหนึ่งเล่าให้ต้นไม้ฟังว่า ทุกๆ เย็นเห็นพระอาทิตย์แวะทักทายและหยอกล้อกับภูเขาด้วยความรักเมื่อต้นไม้รู้ว่าภูเขารักพระอาทิตย์ และพระอาทิตย์ก็รักภูเขาเหมือนที่รักตน ต้นไม้เลยใจพระอาทิตย์และโกรธ ภูเขาที่ปิดบังตนมาโดยตลอด ทั้งสองเริ่มไม่ไว้วางใจกันไม่เล่นด้วยกัน ไม่คุยกันและในที่สุดก็แยกกันอยู่วันหนึ่งเมฆสีดำก้อนใหญ่ลอยมาปกคลุมท้องฟ้าบดบังพระอาทิตย์จนมืดมิดแล้วฝนก็ตกลงมาติดต่อกันหลายวัน ภูเขาไม่มีรากไม้ยึดหน้าดินก็ถูกน้ำกัดเซาะจนแห้งไป ต้นไม้ไม่มีภูเขาให้ยึดรากก็ถูกน้ำพัดไปติดในบ่อโคลน ผ่านไปหลายวัน เมฆสีดำยังปกคลุมท้องฟ้า เมื่อไม่มีพระอาทิตย์มาให้ความอบอุ่นทั้งสองจึงหนาวและหิวมาก ต้นไม้เห็นภูเขาที่ถูกน้ำกัดเซาะจนแห้งก็เกิดความห่วงใย ส่วนภูเขาเห็นต้นไม้ที่ติดอยู่ในบ่อโคลน ก็เกิดความสงสาร เขาเอ่ยขอโทษต้นไม้ที่ปิดบังเรื่องราวต่าง ๆ โดยไม่ได้ตั้งใจต้นไม้ก็เอ่ยขอโทษที่เอาแต่ใจตัวเอง ภูเขาจึงช่วยต้นไม้ออกจากบ่อโคลน ทั้งสองยิ้มให้กันขอบคุณ โอบกอดกันและอยู่ด้วยกันอย่างเดิมเมฆสีดำก้อนใหญ่ลอยผ่านไป พระอาทิตย์ก็กลับมาทอแสงสีทองให้ความรักความอบอุ่นแก่ภูเขาและต้นไม้เหมือนเดิม ทั้งสองเรียนรู้ที่จะรักกันโดยไม่ต้องแย่งชิงกัน เพราะรู้ว่าไม่มีใครเป็นเจ้าของดวงอาทิตย์ได้เพียงลำพัง แม้จะรักพระอาทิตย์มากเพียงใดก็ตาม ทั้งภูเขาต้นไม้และทุก ๆ สิ่งก็เบิกบาน สดใส และมีความสุขภายใต้พระอาทิตย์อันอบอุ่น